

Amtskredse — meget store Kredse tror jeg ikke, man vil komme ind paa, det tror jeg ikke vilde vække Tilfredshed i Befolkningen. Men der kunde gives en Mellemvej, hvis man ikke skulde føle sig tilfreds med Forslaget om Amtskredse, og i disse noget større eller mindre Kredse, som man nu maatte finde det hensigtsmæssigt, kunde Valget foregaa paa forskellig Maade. Man kunde have rene Listevalg, som man for Øjeblikket har i København, og Ret for Vælgerne til at stemme paa hvilken af de opstillede Kandidater, de ønskede. Der er maaske flere Metoder; man kunde have Opstillingskredse, saaledes som foreslaaet af vort Parti i Folketinget. Man kan maaske nok blive enig om, at hvilket Valgsystem man end vælger, kan der altid være Punkter, man maa betegne som mindre tilfredsstillende, men det gælder om at finde det mindst mangelfulde. Under Behandlingen i Folketingsudvalget har Regeringspartiet ikke rørt stort paa sig. Fra vort Partis Side er der fremsat et Forslag, som er blevet hilst med mange pæne Ord, og Regeringspartiet har sikkert ogsaa været glad ved dette Forslag, og man har forhandlet adskillige Timer derom. Dette Forslag blev fremsat af mit Parti før Jul, saa det er beklageligt, at man nu har brugt to Maanedere efter Nytaar, før man har kunnet afgive Betænkning og sende Lovforslaget til Landstinget. I Betænkningen udtaler Fler-tallet om dette Forslag: „Man har fra andre Sider i Udvalget med megen Interesse deltaget i Drøftelsen af dette Forslag, men den hidtil foreliggende praktiske Udformning har ikke kunnet vinde Tilslutning udover Forslagsstillernes Kreds.“ Det er jo ikke nogen meget varm Tilslutning, Forslaget saaledes har faaet i Folketinget. Det gaar som bekendt ud paa at gøre, om jeg saa maa sige, endnu et Forsøg paa at bevare Enkeltmandskredse i Forbindelse med Forholdstalsvalg, saaledes at der opstilles i Enkeltmandskredse, men vælges i Amtskredse. Vort Parti har i alt Fald gjort sin Indsats i denne Forhandling. Partiet Venstre har navnlig samlet sig om den Tanke at henvise Forhandlingerne om en ny Valglov til en Kommission. Jeg tror nu ikke, at det er nødvendigt at nedsætte en Kommission om denne Sag. Det forekommer mig, at der har været gjort saa stort et Arbejde og været ført saa mange Forhandlinger om Valgloven og samlet et saadant Materiale, at dette Arbejde meget vel kan gøres i Tingenes Udvalg. Men

selvfølgelig kræves der nogen Tid dertil, og Folketinget har taget Broderparten af den Tid, der var til Raadighed. Der er indsamlet en Del mere eller mindre nyttigt Materiale, men Tiden er gaaet, og Lovforslaget kræver efter vor Mening en ret hurtig Behandling. Det, der nødvendiggør Forandringer i Grundlov og Valglov, Sønderjyllands Tilbagevenden til Danmark, gør, at man ikke skulde have for lang en Forhandling, Sagen maa ikke trækkes i Langdrag, hvad man dog har Indtrykket af er sket i det andet høje Ting. Vort Parti har givet sin Indsats gennem det Forslag, vi har fremsat. Lykkes det ikke at føre et virkelig godt og fyldestgørende Forslag igennem, vil der ikke blive andet tilbage end at søge at lappe saa meget paa det gamle, at det kan gaa et eller to Valg endnu, og gøre en saadan Valglov midlertidig, saaledes at man kunde staa overfor nye Valglovsforhandlinger, naar Sønderjyderne tager Plads i den danske Rigsdag. Men under alle Omstændigheder bør Forhandlingerne i dette Ting ikke trækkes ud. Det vilde være uværdigt, om Sønderjyderne af den Grund skulde vente med at tage Plads i den danske Rigsdag.

Steincke: Maa det, skønt det ligger en lille Smule udenfor Dagsordenen, være mig tilladt at udtrykke min Glæde over, og overfor den højtaerede Formand min Tak for, at vi har faaet Princippet en Talerstol anerkendt her i Tinget. Ogsaa Pressen fortjener Tak, fordi den har taget Initiativet hertil, der maatte en Stormagt til for at gennemføre en saadan Revolution. I alt Fald maa det Hjørne af Salen, hvor jeg hører til, betragte det som noget af én Revolution, at man som Medlem af Tinget nu kan vente at høre ikke alene andre Medlemmer, men ogsaa Ministre, og omvendt, at vi ogsaa selv kan høres af Presseløgen, thi jeg har for mit eget personlige Vedkommende lagt Mærke til, at det for den langt overvejende Del af Pressen hidtil har været umuligt, selv af en omhyggelig og indgaaende Tale, at høre mere end een Linie eller to, hvilket maa være særlig pinligt, naar man ved, at Referat betyder Gengivelse.

Med Hensyn til Valglovsforslaget vil jeg sige, at som det foreligger oversendt fra Folketinget, under Hensyn til de Forhandlinger, der er foregaaet der, ikke mindst ved Lovforslagets anden Behandling, og paa Grundlag af hele den foreliggende politiske Situation, vil jeg anse